

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 151

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 21. maijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/62/ES (2014. gada 15. maijs) par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI 1

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 534/2014/ES (2014. gada 15. maijs) par makrofinansālo palīdzību Tunisijas Republikai 9

II *Neleģislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Padomes Lēmums 2014/293/KĀDP (2014. gada 15. aprīlis) par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) 16
- Nolīgums starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) 18

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

REGULAS

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 535/2014 (2014. gada 20. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	22
--	----

LĒMUMI

★ Padomes Lēmums 2014/294/KĀDP (2014. gada 20. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/233/KĀDP par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (EUBAM Libya)	24
---	----

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/62/ES**(2014. gada 15. maijs)****par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Euro ir vienotā valūta, ko lieto dalībvalstīs, kuras ir eurozonas dalībnieces, tādēļ euro ir kļuvis par svarīgu faktoru Savienības ekonomikā un par tās pilsoņu ikdienas dzīves sastāvdaļu. Tomēr kopš euro ieviešanas 2002. gadā šo valūtu pastāvīgi ir apdraudējušas naudas viltošanā iesaistītas organizētās noziedzības grupas, un euro viltošana ir radījusi finansiālus zaudējumus vismaz EUR 500 miljonu apmērā. Visas Savienības interesēs ir vērsties pret un sodīt par jebkādu darbību, kas viltošanas rezultātā var apdraudēt euro autentiskumu.
- (2) Viltotai naudai ir ievērojama negatīva ietekme uz sabiedrību. Tā kaitē pilsoņiem un uzņēmumiem, jo radītie zaudējumi netiek atlīdzināt pat tad, ja viltojumi saņemti labticīgi. Tas varētu likt patērētājiem šaubīties par skaidras naudas pietiekamu aizsardzību un radīt bailes, ka tie var saņemt viltotas banknotes un monētas. Tāpēc ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai pilsoņi, uzņēmumi un finanšu iestādes visās dalībvalstīs un trešās valstīs uzticētos banknošu un monētu autentiskumam.
- (3) Ir būtiski nodrošināt, lai efektīvi un iedarbīgi krimināltiesiski pasākumi aizsargātu euro un citas valūtas, kuru apgrozība visās dalībvalstīs ir likumīgi atļauta piemērotā veidā.
- (4) Padomes Regulā (EK) Nr. 974/98 ⁽⁴⁾ paredzēts pienākums dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, nodrošināt atbilstīgus sodus par euro banknošu un monētu viltošanu un falsifikāciju.

⁽¹⁾ OV C 179, 25.6.2013., 9. lpp.⁽²⁾ OV C 271, 19.9.2013., 42. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu (OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.).

- (5) Padomes Regulās (EK) Nr. 1338/2001 ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 1339/2001 ⁽²⁾ ir paredzēti pasākumi, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, un jo īpaši pasākumi viltotu euro banknošu un monētu izņemšanai no apgrozības.
- (6) Starptautiskajā konvencijā par naudas viltošanas novēršanu, kas parakstīta 1929. gada 20. aprīlī Ženēvā, un tās protokolā ("Ženēvas konvencija") ⁽³⁾ ir paredzēti noteikumi, lai efektīvi novērstu naudas viltošanas nodarījumus, veiktu kriminālvajāšanu un sodītu par tiem. Jo īpaši tās mērķis ir nodrošināt, ka par naudas viltošanas nodarījumiem var piemērot bargus kriminālsodus un citas sankcijas. Visām Ženēvas konvencijas līgumslēdzējam pusēm ir jāpiemēro nediskriminēšanas princips attiecībā uz valūtu, kas nav attiecīgās valsts valūta.
- (7) Šī direktīva papildina Ženēvas konvencijas noteikumus un atvieglo tās piemērošanu dalībvalstīs. Šajā nolūkā ir svarīgi, lai dalībvalstis būtu Ženēvas konvencijas puses.
- (8) Šī direktīva pamatojas uz Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI ⁽⁴⁾ un atjaunina to. Tā papildina minēto pamatlēmumu ar papildu noteikumiem par sankciju līmeni, izmeklēšanas līdzekļiem un viltotu euro banknošu un monētu analīzi, identificēšanu un atklāšanu tiesvedības procesu laikā.
- (9) Šai direktīvai būtu jāaizsargā visas banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi, neatkarīgi no tā, vai tās ir izgatavotas no papīra, metāla vai kāda cita materiāla.
- (10) Euro un citu valūtu aizsardzībai nepieciešams ieviest kopēju definīciju noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar naudas viltošanu, un kopējas, iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas gan fiziskām, gan juridiskām personām. Lai nodrošinātu saskaņotību ar Ženēvas konvenciju, šajā direktīvā būtu jāparedz, ka ir sodāmi tādi paši nodarījumi, kādi paredzēti Ženēvas konvencijā. Tādēļ viltotu banknošu un monētu izgatavošanai un izplatīšanai vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam. Svarīgs sagatavošanās darbs minētajiem nodarījumiem, piemēram, viltošanai paredzētu instrumentu un sastāvdaļu izgatavošana, būtu jāsoda atsevišķi. Minēto nodarījumu definīciju kopējam mērķim vajadzētu būt atturošas iedarbības nodrošināšanai attiecībā uz jebkādu rīcību ar viltotām banknotēm un monētām, viltošanai paredzētiem instrumentiem un citiem līdzekļiem.
- (11) Arī ļaunprātīga drukātavu un kaltuvju likumīgo iekārtu un materiālu izmantošana neatļautu banknošu un monētu izgatavošanai, lai tās izmantotu krāpnieciskos nolūkos, būtu jāuzskata par noziedzīgu nodarījumu. Šāda ļaunprātīga izmantošana ietver situāciju, kad valsts centrālā banka vai kalteve vai cita pilnvarota ražotne izgatavo banknotes vai monētas, pārsniedzot Eiropas Centrālās bankas (ECB) atļautās kvotas. Tā ietver arī situāciju, kad pilnvarotas drukātavas vai kaltuves darbinieks ļaunprātīgi izmanto iekārtas savos nolūkos. Minētajai rīcībai vajadzētu būt sodāmai kā noziedzīgam nodarījumam pat tad, ja atļautais daudzums nav pārsniegts, jo izgatavotās banknotes un monētas pēc to laišanas apgrozībā nevarētu atšķirt no atļautas valūtas.
- (12) Šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz banknotēm un monētām, ko ECB vai valstu centrālās bankas un kaltuves vēl nav oficiāli emitējušas. Tādējādi, piemēram, euro monētas ar jauniem reversiem dalībvalstīs vai jaunas euro banknošu sērijas būtu jāaizsargā pirms to oficiālās laišanas apgrozībā.
- (13) Attiecīgos gadījumos būtu jāsoda arī par kūdišanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu un galveno viltošanas nodarījumu mēģinājumu, tostarp likumīgo iekārtu un materiālu ļaunprātīgu izmantošanu un banknošu un monētu viltošanu, kas vēl nav emitētas, bet paredzētas apgrozībai. Šajā direktīvā dalībvalstīm nav paredzēts pienākums padarīt sodāmu mēģinājumu izdarīt nodarījumu, kas saistīts ar viltošanas instrumentu vai sastāvdaļu.
- (14) Visām šajā direktīvā paredzēto nodarījumu sastāvdaļām vajadzētu būt saistītām ar nodomu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1339/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar ko uz dalībvalstīm, kuras nav pieņēmušas euro kā vienotu valūtu, attiecinā Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 181, 4.7.2001., 11. lpp.).

⁽³⁾ Tautu Savienība, Līgumu sērija Nr. 2623 (1931. gads), 372. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2000/383/TI (2000. gada 29. maijs) par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu (OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.).

- (15) Naudas viltošana tradicionāli ir noziedzīgs nodarījums, par ko dalībvalstīs paredzēti bargi sodi. Tas ir šīs noziedzības smaguma un ietekmes uz iedzīvotājiem un uzņēmumiem dēļ un tādēļ, ka ir jānodrošina, lai iedzīvotāji un uzņēmumi uzticētos euro un citu valūtu autentiskumam. Minētais jo īpaši attiecas uz euro, kas ir vienota valūta vairāk nekā 330 miljoniem iedzīvotāju eurozonā un kas ir otrā svarīgākā starptautiskā valūta.
- (16) Dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jāparedz kriminālsodi attiecībā uz Savienības tiesību aktu noteikumiem par cīņu pret naudas viltošanu. Minētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem, un tiem vajadzētu ietvert brīvības atņemšanu. Šajā direktīvā paredzētā maksimālā brīvības atņemšanas termiņa par tajā paredzētajiem nodarījumiem minimālais līmenis būtu jāattiecinā vismaz uz vissmagākajiem minēto nodarījumu veidiem.
- (17) Sodu līmeņiem vajadzētu būt iedarbīgiem un atturošiem, bet samērīgiem ar nodarījumiem. Lai gan par labticīgi saņemtas viltotas valūtas tīšu nodošanu tālāk dalībvalstu tiesību aktos varētu paredzēt atšķirīga veida kriminālsodu, tostarp naudas sodus, minētajos valstu tiesību aktos kā maksimālais sods būtu jāparedz brīvības atņemšana. Brīvības atņemšanas sodi fiziskām personām kalpos par stingru atturošu rīku attiecībā uz iespējamajiem noziedzniekiem un darbosies visā Savienībā.
- (18) Tā kā šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt stingrākus noteikumus par valūtas viltošanas nodarījumiem.
- (19) Šī direktīva neskar vispārējos noteikumus un principus valsts tiesību aktos krimināltiesību jomā par spriedumu piemērošanu un izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā.
- (20) Tā kā arī juridisku personu darbības var kaitēt uzticībai banknošu un monētu autentiskumam vai apdraudēt to, juridiskām personām būtu jānosaka atbildība par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti viņu vārdā.
- (21) Lai nodrošinātu panākumus naudas viltošanas nodarījumu izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, atbildīgajiem par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu šādos nodarījumos vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādu līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Šādi līdzekļi attiecīgā gadījumā varētu ietvert, piemēram, sakaru pārtveršanu, slepenu novērošanu, tostarp elektronisko novērošanu, bankas kontu uzraudzību un citus finanšu izmeklēšanas veidus. Cita starpā ņemot vērā proporcionalitātes principu, šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzētu būt samērīgai ar izmeklējamā nodarījumu veidu un smagumu. Būtu jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (22) Dalībvalstīm būtu jānosaka sava jurisdikcija tādā veidā, kas atbilst Ženēvas konvencijai un noteikumiem par jurisdikciju Savienības tiesību aktos krimināltiesību jomā, tas ir, attiecībā uz nodarījumiem, kas izdarīti to teritorijā, un nodarījumiem, ko izdarījuši to pilsoņi, turklāt nodarījumus parasti vislabāk ir izskatīt tās valsts krimināltiesību sistēmā, kurā tie ir notikuši.
- (23) Sakarā ar euro galveno lomu Savienības ekonomikā un sabiedrībā un īpašo apdraudējumu euro kā pasaules nozīmes valūtai, par ko liecina ievērojamais skaits naudas iespiestuvju trešās valstīs, ir nepieciešams veikt papildu pasākumu tā aizsardzībai. Tādēļ būtu jānosaka jurisdikcija attiecībā uz nodarījumiem, kas saistīti ar euro un izdarīti ārpus konkrētas dalībvalsts teritorijas, ja likumpārkāpējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un nav izdots vai ar nodarījumu saistītās viltotās euro banknotes vai monētas ir atklātas minētajā dalībvalstī.

Ņemot vērā to dalībvalstu objektīvi atšķirīgo stāvokli, kuru valūta ir euro, ir atbilstīgi, ka pienākums izveidot šādu jurisdikciju attiecas tikai uz minētajām dalībvalstīm. Lai veiktu kriminālvajāšanu par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 2. un 3. punktā izklāstītajiem nodarījumiem gadījumos, kad tie attiecas uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kā arī par kūdīšanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu un minēto nodarījumu izdarīšanas mēģinājumu, jurisdikcijai nevajadzētu būt atkarīgai no nosacījuma, ka šādas darbības ir noziedzīgs nodarījums vietā, kur tās izdarītas. Īstenojot šādu jurisdikciju, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, vai nodarījumi tiek izskatīti tās valsts krimināltiesību sistēmā, kurā tie izdarīti, un būtu jāievēro proporcionalitātes princips, jo īpaši attiecībā uz sodāmību trešās valstīs par tādu pašu darbību.

- (24) Attiecībā uz euro viltotu euro banknošu un monētu analīze un identifikācija centralizēti notiek attiecīgi valstu analīzes centros un monētu valstu analīzes centros, kas ir izraudzīti vai izveidoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1338/2001. Viltotu euro banknošu vai monētu analīzei, identifikācijai un atklāšanai vajadzētu būt iespējamai arī iesāktu tiesvedības procesu laikā, lai attiecīgajā kriminālizmeklēšanā vai kriminālvajāšanā ātrāk atklātu viltojumu izgatavošanas avotu un novērstu un apturētu šādu viltojumu veidu turpmāku apgrozību, pienācīgi ņemot vērā efektīvas un taisnīgas tiesas principu. Tas palīdzētu efektīvāk apkarot viltošanas nodarījumus un tajā pašā laikā palielinātu izņemto viltojumu nodošanu skaitu iesāktos kriminālprocesos, ņemot vērā dažus izņēmumus, kuros būtu jāsniedz vienīgi piekļuve viltojumiem. Kopumā kompetentajām iestādēm vajadzētu dot atļauju fiziski pārsūtīt viltojumus uz valstu analīzes centriem un monētu valstu analīzes centriem. Noteiktos apstākļos, piemēram, gadījumā, ja tikai dažas viltotās banknotes un monētas ir pierādījums kriminālprocesā vai fiziska pārsūtīšana radītu pierādījumu, piemēram, pirkstu nospiedumu, iznīcināšanas risku, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai lemt par piekļuves piešķiršanu banknotēm un monētām.
- (25) Ir jābūt salīdzināmi dati par šajā direktīvā minētajiem nodarījumiem. Lai Savienības līmenī iegūtu pilnīgāku priekšstatu par viltošanas problēmu un tādējādi palīdzētu formulēt efektīvāku atbildi, dalībvalstīm būtu jānosūta Komisijai attiecīgie statistikas dati par nodarījumu skaitu saistībā ar banknošu un monētu viltošanu un par kriminālvajāto un notiesāto personu skaitu.
- (26) Lai sasniegtu mērķi cīnīties pret euro banknošu un monētu viltošanu, būtu jācenšas saskaņā ar attiecīgajām Līguma procedūrām noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, jo īpaši tām valstīm, kuras kā valūtu izmanto euro.
- (27) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un konkrēti – tiesības uz brīvību un drošību, privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība, brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi, kā arī tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā būtu attiecīgi jāīsteno.
- (28) Šīs direktīvas mērķis ir grozīt un paplašināt Pamatlēmuma 2000/383/TI noteikumus. Ņemot vērā veicamo grozījumu ievērojamo skaitu un raksturu, minētais pamatlēmums skaidrības labad būtu pilnībā jāaizstāj attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša.
- (29) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt euro un citas valūtas pret viltošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā minēts Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.
- (30) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību ("LESD"), Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (31) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (32) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu tiek paredzēti minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu saistībā ar euro un citu valūtu viltošanu. Ar to arī tiek ieviesti vienoti noteikumi, lai stiprinātu cīņu pret minētajiem nodarījumiem un uzlabotu to izmeklēšanu un nodrošinātu labāku sadarbību cīņā pret viltošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- a) "nauda" ir banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi, tostarp euro banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 974/98;
- b) "juridiska persona" ir subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskās personas statuss, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un izņemot publiskas starptautiskās organizācijas.

3. pants

Nodarījumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētās darbības ir sodāmas kā noziedzīgs nodarījums, ja tās izdarītas ar nodomu:

- a) jebkāda naudas nelikumīga izgatavošana vai tās izskata izmaiņšana, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem;
- b) nelikumīga viltotas naudas laišana apgrozībā;
- c) viltotas naudas imports, eksports, transports, saņemšana vai iegūšana ar nolūku to laist apgrozībā, zinot, ka tā ir viltota;
- d) šādu līdzekļu nelikumīga izveide, saņemšana, iegūšana vai turēšana īpašumā:
 - i) instrumenti, priekšmeti, datoru programmas un dati un jebkādi citi līdzekļi, kas īpaši pielāgoti naudas viltošanai vai pārveidošanai, vai
 - ii) aizsardzības elementi, piemēram, hologrammas, ūdenszīmes vai citas naudas sastāvdaļas, kuru mērķis ir aizsargāt to pret viltošanu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās darbības ir sodāmas arī attiecībā uz banknotēm vai monētām, ko izgatavo vai kas ir izgatavotas, izmantojot likumīgas iekārtas vai materiālus, bet pārkāpjot tās tiesības vai nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var emitēt banknotes vai monētas.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. un 2. punktā minētās darbības ir sodāmas arī attiecībā uz banknotēm vai monētām, kuras vēl nav emitētas, bet paredzētas apgrozībai kā likumīgs maksāšanas līdzeklis.

4. pants

Kūdišana, palīdzēšana un atbalstīšana, mēģinājums

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kūdišana izdarīt 3. pantā minētos nodarījumus vai palīdzēšana un atbalstīšana to izdarīšanā ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka mēģinājums izdarīt kādu no 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, 3. panta 2. punktā vai 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums.

*5. pants***Sankcijas fiziskām personām**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. un 4. pantā minētās darbības ir sodāmas ar iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem kriminālsodiem.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem, 3. panta 2. punktā minētajiem nodarījumiem un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām darbībām piemēro maksimālo sodu, kas paredz brīvības atņemšanu.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz astoņiem gadiem.
4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām darbībām maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz pieciem gadiem.
5. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem dalībvalstis var paredzēt iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus, kas nav šā panta 4. punktā minētie sodi, tostarp naudas sodu un brīvības atņemšanu, ja viltota nauda ir saņemta nezinot, ka tā ir viltota, bet nodota tālāk zinot, ka tā ir viltota.

*6. pants***Juridisku personu atbildība**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras locekli, izdarījusi kāda persona, kura veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
 - a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - b) uz pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā vai
 - c) pilnvarām veikt kontroli juridiskās personas iekšienē.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridisku personu var saukt pie atbildības gadījumos, kad šā panta 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka kādu no 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem šīs juridiskās personas labā veic persona, kas ir tās pakļautībā.
3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesus pret fiziskām personām, kas ir 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izdarītāji, kūdītāji vai līdzdalībnieki.

*7. pants***Sankcijas juridiskām personām**

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai kā cita veida sodu un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) tiesību saņemt valsts pabalstu vai atbalstu liegšanu;
- b) īslaicīgu vai pastāvīgu aizliegumu veikt komercdarbību;
- c) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
- d) likvidēšanu tiesas ceļā;
- e) īslaicīgu vai pastāvīgu to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

8. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:

a) nodarījums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts attiecīgās valsts teritorijā vai

b) likumpārkāpējs ir tās valstspiederīgais.

2. Katra dalībvalsts, kuras valūta ir euro, veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, kas izdarīti ārpus tās teritorijas, vismaz gadījumos, kad tie ir saistīti ar euro, un gadījumos, kad:

a) likumpārkāpējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un nav izdots; vai

b) ar nodarījumu saistītie euro banknošu vai monētu viltojumi ir atklāti minētās dalībvalsts teritorijā.

Lai veiktu kriminālvajāšanu par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 2. un 3. punktā izklāstītajiem nodarījumiem gadījumos, kad tie attiecas uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kā arī par kūdišanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu, un minēto nodarījumu mēģinājumu, katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcija nav atkarīga no nosacījuma, ka minētajām darbībām jābūt noziedzīgiem nodarījumiem vietā, kur tās ir izdarītas.

9. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām, struktūrvienībām un dienestiem, kas ir atbildīgi par 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citos smagu noziegumu gadījumos.

10. pants

Pienākums nosūtīt viltotās euro banknotes un monētas analīzes veikšanai un viltojumu atklāšanai

Dalībvalstis nodrošina, ka kriminālprocesa laikā valstu analīzes centriem un monētu valstu analīzes centriem bez kavēšanās ļauj pārbaudīt euro banknotes un monētas, par kurām pastāv aizdomas, ka tās ir viltotas, lai veiktu analīzi, identifikāciju un atklātu citus viltojumus. Kompetentās iestādes vajadzīgos paraugus nosūta nekavējoties un vēlākais tad, kad ir pieņemts galīgais lēmums par kriminālprocesu.

11. pants

Statistika

Dalībvalstis vismaz reizi divos gados nosūta Komisijai datus par 3. un 4. pantā paredzēto nodarījumu skaitu un par to personu skaitu, kas kriminālvajātas un notiesātas par nodarījumiem, kas paredzēti 3. un 4. pantā.

12. pants

Komisijas ziņojuma sniegšana un pārskatīšana

Līdz 2019. gada 23. maijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Ziņojumā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

13. pants

Pamatlēmuma 2000/383/TI aizstāšana

Ar šo attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, aizstāj Pamatlēmumu 2000/383/TI, neskarot minēto dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Pamatlēmuma 2000/383/TI transponēšanai valsts tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsauc uz Pamatlēmumu 2000/383/TI uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

14. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 23. maijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 534/2014/ES

(2014. gada 15. maijs)

par makrofinansiālo palīdzību Tunisijas Republikai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības un Tunisijas Republikas ("Tunisija") attiecības attīstās saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP). 1998. gada 1. martā stājās spēkā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses ⁽²⁾ ("ES un Tunisijas asociācijas nolīgums"). Saskaņā ar ES un Tunisijas asociācijas nolīgumu Tunisija 2008. gadā pabeidza tarifu atcelšanu rūpniecības ražojumiem, tādējādi kļūstot par pirmo Vidusjūras dienvidu reģiona valsti, kas iekļāvās brīvās tirdzniecības zonā ar Savienību. Divpusējais politiskais dialogs un ekonomiskā sadarbība ir vēl vairāk attīstīta saistībā ar EKP rīcības plāniem; jaunākais no šiem plāniem, kas pašlaik tiek apspriests, aptvertu 2013.–2017. gada laikposmu.
- (2) Tunisijas ekonomiku ir ievērojami ietekmējuši notikumi, kas valstī norisinājušies saistībā ar notikumiem Vidusjūras dienvidu reģionā kopš 2010. gada beigām, pazīstami kā "Arābu pavasaris", kā arī tiem sekojošie reģionālie nemieri, jo īpaši kaimiņvalstī Lībijā. Minētie notikumi un nelabvēlīgā ekonomiskā situācija pasaulē, jo īpaši lejupslīde eurozonā, kas ir Tunisijas svarīgākā tirdzniecības un finanšu partnere, ļoti negatīvi ietekmēja Tunisijas ekonomiku, kā rezultātā palēninājās izaugsme un izveidojās lieli ārējā un budžeta finansējuma iztrūkumi.
- (3) Pēc tam, kad 2011. gada 14. janvārī tika gāzts prezidents Ben Ali, 2011. gada 23. oktobrī notika pirmās brīvās un demokrātiskās vēlēšanas Tunisijā. Kopš tā brīža darbojas Nacionālā konstitucionālā asambleja, un, kaut arī politiskās pārejas process nav bijis bez grūtībām, svarīgākie politiskie dalībnieki ir saskaņoti rīkojušies, lai turpinātu reformas ceļā uz pilnvērtīgu demokrātisko sistēmu.
- (4) Konstitūcija, ko pieņēma Tunisijas Nacionālā konstitucionālā asambleja, ietver tādus attīstības pasākumus personas tiesību un brīvību jomā un sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā, kuri sekmē demokrātiju un tiesiskumu Tunisijā.
- (5) Kopš Arābu pavasara sākuma Savienība vairākkārt ir apliecinājusi savu apņemšanos atbalstīt Tunisiju tās ekonomisko un politisko reformu procesā. Minētā apņemšanās tika vēlreiz apstiprināta 2012. gada novembrī secinājumos, ko pieņēma Savienības un Tunisijas asociācijas padomes sanāksmē. Savienības politiskais un ekonomiskais atbalsts, kas paredzēts Tunisijas reformu procesam, atbilst EKP kontekstā izklāstītajai politikai, kuru Savienība īsteno attiecībā uz Vidusjūras dienvidu reģionu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽²⁾ Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses (OV L 97, 30.3.1998, 2. lpp.).

- (6) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo deklarāciju, kas pieņemta kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 778/2013/ES ⁽¹⁾, Savienības makrofinansālajai palīdzībai vajadzētu būt finanšu instrumentam, kas izmantojams ārkārtas gadījumos nolūkā sniegt konkrētam mērķim nepiesaistītu un nedefinētu atbalstu maksājumu bilances problēmu novēršanai, lai saņēmējs varētu atgūt stabilu ārējo finanšu stāvokli, un ar to būtu jāpalīdz īstenot politisku programmu ar stingriem korekcijas un strukturālu reformu pasākumiem, kuri paredzēti maksājumu bilances uzlabošanai, jo īpaši šīs programmas darbības laikā, un attiecīgo ar Savienību noslēgto nolīgumu un programmu īstenošanas veicināšanai.
- (7) Tunisijas iestādes un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) 2013. gada aprīlī vienojās par trīs gadu ilgu un ar piesardzības pasākumiem nesaistītu rezerves vienošanos ("SVF programma") 1 146 miljonu SDR (speciālās aizņēmuma tiesības) apmērā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko korekciju un reformu programmu. SVF programmas mērķi atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības nolūkam, proti, mazināt īstermiņa grūtības saistībā ar maksājumu bilanci, un stingru korektīvo pasākumu īstenošana atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības mērķim.
- (8) Saskaņā ar savu parasto sadarbības programmu Savienība 2011.–2013. gada laikposmam ir piešķirusi EUR 290 miljonus dotāciju veidā, lai atbalstītu Tunisijas ekonomisko un politisko reformu plānu. Turklāt Tunisijai 2011.–2013. gada laikposmam tika piešķirti EUR 155 miljoni no programmas "Atbalsts partnerībai, reformām un iekļaujošai izaugsmei" (SPRING).
- (9) Tunisija 2013. gada augustā, ņemot vērā ekonomiskās situācijas un perspektīvas pasliktināšanos, lūdza Savienības makrofinansālo palīdzību.
- (10) Tā kā Tunisija ir valsts, uz kuru attiecas EKP, būtu jāuzskata, ka tā ir tiesīga saņemt Savienības makrofinansālo palīdzību.
- (11) ņemot vērā to, ka Tunisijas maksājumu bilanci saglabājas būtisks ārējā finansējuma iztrūkums, kas pārsniedz SVF un citu daudzpusēju iestāžu piešķirtos resursus, un neraugoties uz to, ka Tunisija īsteno stingras ekonomikas stabilizācijas un reformu programmas, pašreizējos ārkārtas apstākļos Savienības makrofinansālā palīdzība, kas jāsniedz Tunisijai ("Savienības makrofinansālā palīdzība"), ir uzskatāma par piemērotu atbildi uz Tunisijas lūgumu atbalstīt ekonomikas stabilizāciju saistībā ar SVF programmu. Savienības makrofinansālā palīdzība atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizācijas un strukturālo reformu programmu, papildinot resursus, kas darīti pieejami saskaņā ar SVF finansālo vienošanos.
- (12) Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāatbalsta ilgtspējīgas ārējā finansējuma situācijas atjaunošana Tunisijā, tādējādi atbalstot tās ekonomisko un sociālo attīstību.
- (13) Savienības makrofinansālās palīdzības apmēra noteikšana balstās uz Tunisijas atlikušo ārējā finansējuma vajadzību pilnīgu kvantitatīvu novērtējumu, un tajā tiek ņemta vērā valsts spēja finansēt sevi ar pašas resursiem, jo īpaši izmantojot tās rīcībā esošās starptautiskās rezerves. Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāpapildina SVF un Pasaules Bankas piedāvātās programmas un piešķirtie resursi. Palīdzības apmēra noteikšanā ņem vērā arī gaidāmo finansālo ieguldījumu, ko sniedz daudzpusējie līdzekļu devēji, un vajadzību nodrošināt taisnīgu sloga sadali starp Savienību un citiem līdzekļu devējiem, kā arī citu Savienības ārējās finansēšanas instrumentu līdzšinējo izmantošanu Tunisijā un Savienības vispārējās iesaistes pievienoto vērtību.
- (14) Komisijai būtu jānodrošina, ka Savienības makrofinansālā palīdzība juridiski un pēc būtības atbilst pamatprincipiem, mērķiem un pasākumiem, kas veikti dažādās ārējās darbības jomās, un citiem atbilstīgiem Savienības politikas pasākumiem.
- (15) Ar Savienības makrofinansālo palīdzību būtu jāatbalsta Savienības ārpolitika attiecībā uz Tunisiju. Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestam būtu cieši jāsadarbojas visā makrofinansālās palīdzības sniegšanas laikā, lai koordinētu Savienības ārpolitiku un nodrošinātu tās konsekveni.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 778/2013/ES (2013. gada 12. augusts), ar ko piešķir turpmāku makrofinansālo palīdzību Gruzijai (OV L 218, 14.8.2013., 15. lpp.).

- (16) Ar Savienības makrofinansialo palīdzību būtu jāatbalsta Tunisijas apņemība ievērot vērtības, kas tai ir kopīgas ar Savienību, tostarp demokrātiju, tiesiskumu, labu pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu, ilgtspējīgu attīstību un nabadzības samazināšanu, kā arī Tunisijas saistības ievērot atklātas, likumīgas un godīgas tirdzniecības principus.
- (17) Savienības makrofinansialās palīdzības piešķiršanas priekšnoteikumam vajadzētu būt tādam, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana. Turklāt ar Savienības makrofinansialās palīdzības konkrētajiem mērķiem būtu jāuzlabo publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāte, pārredzamība un pārskatatbildība Tunisijā un jāveicina strukturālās reformas, kuru mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, darbvieta izveidi un fiskālo konsolidāciju. Komisijai būtu regulāri jāuzrauga gan priekšnoteikuma izpildīšana, gan minēto mērķu sasniegšana.
- (18) Lai nodrošinātu, ka Savienības finansialās intereses, kas saistītas ar Savienības makrofinansialo palīdzību, tiek efektīvi aizsargātas, Tunisijai būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus saistībā ar palīdzību. Turklāt būtu jāparedz noteikumi, ka Komisija veic pārbaudes un Revīzijas palāta – revīzijas.
- (19) Savienības makrofinansialās palīdzības izmaksāšana neskar Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras.
- (20) Savienības makrofinansialās palīdzības summām vajadzētu atbilst budžeta apropriācijām, kas paredzētas daudzgadu finanšu shēmā.
- (21) Savienības makrofinansialā palīdzība būtu jāpārvalda Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome spēj sekot šā lēmuma īstenošanai, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar palīdzību un jāsniedz tiem attiecīgie dokumenti.
- (22) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā lēmuma īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Uz Savienības makrofinansialo palīdzību būtu jāattiecinā ekonomikas politikas nosacījumi, kas jāparedz saprašanās memorandā. Lai nodrošinātu vienotus īstenošanas nosacījumus un panāktu efektivitāti, Komisija būtu jāpilnvaro risināt sarunas par šādiem nosacījumiem ar Tunisijas iestādēm tādas dalībvalstu pārstāvju komitejas uzraudzībā, kura paredzēta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Saskaņā ar minēto regulu parasti būtu jāpieņem konsultēšanās procedūra visos gadījumos, izņemot tos, kas paredzēti minētajā regulā. Ņemot vērā to, cik liela ietekme var būt palīdzībai, kas pārsniedz EUR 90 miljonus, ir lietderīgi paredzēt, ka attiecībā uz darbībām, kuras pārsniedz minēto robežvērtību, ir jāizmanto pārbaudes procedūra. Ņemot vērā Savienības makrofinansialās palīdzības summu, kas paredzēta Tunisijai, saprašanās memoranda pieņemšanai, kā arī palīdzības samazināšanai, apturēšanai vai atcelšanai būtu jāpieņem pārbaudes procedūra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība Tunisijai dara pieejamu makrofinansialo palīdzību ("Savienības makrofinansialā palīdzība") ar maksimālo summu EUR 300 miljoni, lai atbalstītu Tunisijas ekonomikas stabilizāciju un reformas. Palīdzība dod ieguldījumu Tunisijas maksājumu bilances vajadzību apmierināšanā, kā konstatēts SVF programmā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Visu Savienības makrofinansālās palīdzības summu Tunisijai piešķir aizdevumu veidā. Komisija ir pilnvarota Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm aizņemties nepieciešamos līdzekļus un aizdot tos Tunisijai. Maksimālais aizdevumu atmaksas termiņš ir 15 gadi.
3. Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanu pārvalda Komisija, ievērojot nolīgumus vai kārtību, par ko SVF vienojies ar Tunisiju, un galvenos ekonomikas reformu principus un mērķus, kas noteikti ES un Tunisijas asociācijas nolīgumā un saskaņā ar EKP noslēgtajā ES un Tunisijas rīcības plānā 2013.–2017. gadam. Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu un Padomi par norisēm saistībā ar Savienības makrofinansālo palīdzību, tostarp par tās izmaksāšanu, un laikus iesniedz minētajām iestādēm attiecīgos dokumentus.
4. Savienības makrofinansālā palīdzība ir pieejama divarpus gadus, sākot no pirmās dienas pēc šā lēmuma 3. panta 1. punktā minētā saprašanās memoranda stāšanās spēkā.
5. Ja Tunisijas finanšu vajadzības Savienības makrofinansālās palīdzības izmaksāšanas laikā būtiski samazinās salīdzinājumā ar sākotnējām prognozēm, Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru samazina palīdzības summu vai arī to aptur, vai atceļ.

2. pants

Savienības makrofinansālā palīdzība tiek piešķirta ar priekšnoteikumu, ka Tunisijā tiek ievēroti efektīvi demokrātiskie mehānismi, tostarp daudzpartiju parlamentārā sistēma un tiesiskums, un tiek garantēta cilvēktiesību ievērošana.

Komisija uzrauga šā priekšnoteikuma ievērošanu visā Savienības makrofinansālās palīdzības sniegšanas laikā.

Šo pantu piemēro saskaņā ar Padomes Lēmumu 2010/427/ES ⁽¹⁾.

3. pants

1. Komisija saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru vienojas ar Tunisijas iestādēm par skaidri definētiem ekonomikas politikas un finanšu nosacījumiem, kuriem jāattiecas uz Savienības makrofinansālo palīdzību un kuros galvenā uzmanība ir pievērsta strukturālām reformām un stabilām publiskajām finansēm, un kuri jāizklāsta saprašanās memorandā ("saprāšanās memorands"), kurā iekļauj arī minēto nosacījumu izpildes grafiku. Saprašanās memorandā izklāstītie ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi atbilst 1. panta 3. punktā minētajiem nolīgumiem vai kārtībai, tostarp makroekonomikas korekciju un strukturālo reformu programmām, ko Tunisija īsteno ar SVF atbalstu.
2. Minēto nosacījumu mērķis jo īpaši ir stiprināt publiskā sektora finanšu pārvaldības sistēmu efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību Tunisijā, tostarp attiecībā uz Savienības makrofinansālās palīdzības izmantošanu. Izstrādājot politikas pasākumus, pienācīgi ņem vērā arī panākumus saistībā ar savstarpēju tirgus atvēršanu, uz noteikumiem balstītas un taisnīgas tirdzniecības attīstību un citām prioritātēm Savienības ārpolitikas kontekstā. Komisija regulāri pārbauda minēto mērķu sasniegšanā gūtos panākumus.
3. Savienības makrofinansālās palīdzības detalizētus finanšu noteikumus izklāsta aizdevuma līgumā, par ko vienojas Komisija un Tunisijas iestādes.
4. Komisija regulāri pārbauda, vai joprojām tiek izpildīti 4. panta 3. punktā minētie nosacījumi, tostarp to, vai Tunisijas ekonomikas politika atbilst Savienības makrofinansālās palīdzības mērķiem. To darot, Komisija cieši sadarbojas ar SVF un Pasaules Banku un vajadzības gadījumā – ar Eiropas Parlamentu un Padomi.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OVL 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

4. pants

1. Ievērojot 3. punkta nosacījumus, Komisija Savienības makrofinansiālo palīdzību dara pieejamu trīs aizdevuma daļās. Katras aizdevumu daļas apmēru nosaka saprašanās memorandā.
2. Savienības makrofinansiālās palīdzības summas vajadzības gadījumā nosaka saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisija pieņem lēmumu par maksājumu veikšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - a) lēmuma 2. pantā izklāstītais priekšnoteikums;
 - b) pastāvīgi un sekmīgi tiek īstenota politikas programma ar stingriem korekcijas un strukturālo reformu pasākumiem, ko atbalsta vienošanās par kredītu, kura noslēgta ar SVF un nav saistīta ar piesardzības pasākumiem; un
 - c) konkrētā grafikā tiek īstenoti ekonomikas politikas un finanšu nosacījumi, par kuriem panākta vienošanās saprašanās memorandā.

Aizdevuma otrās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc pirmā maksājuma veikšanas. Aizdevuma trešās daļas izmaksu veic ne agrāk kā trīs mēnešus pēc otrā maksājuma veikšanas.

4. Ja 3. punktā minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija uz laiku pārtrauc vai atceļ Savienības makrofinansiālās palīdzības izmaksāšanu. Šādos gadījumos tā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētās apturēšanas vai atcelšanas iemesliem.
5. Savienības makrofinansiālo palīdzību izmaksā Tunisijas Centrālajai bankai. Ievērojot noteikumus, ko jāparedz saprašanās memorandā, tostarp apstiprinājumu par atlikušajām budžeta finansēšanas vajadzībām, Savienības līdzekļus var pārskaitīt Tunisijas Finanšu ministrijai kā galīgajam saņēmējam.

5. pants

1. Ar Savienības makrofinansiālo palīdzību saistītās aizņēmuma un aizdevuma darbības veic euro, izmantojot vienu un to pašu valutēšanas dienu, un Savienību neiesaista maksājuma termiņu pārcelšanā un nepakļauj to valūtas maiņas kursa vai procentu likmju riskam vai jebkādam citam komercriskam.
2. Ja apstākļi ļauj un Tunisija to lūdz, Komisija var veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizdevuma noteikumos tiek iekļauta klauzula par pirmstermiņa atmaksu un ka atbilstīga klauzula tiek iekļauta noteikumos par aizņēmuma darbībām.
3. Ja apstākļi ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi un Tunisija to lūdz, Komisija var nolemt refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai pārstrukturēt atbilstīgos finanšu nosacījumus. Refinansēšanas vai pārstrukturēšanas darbības veic saskaņā ar 1. un 4. punktu, un ar tām nevar pagarināt attiecīgo aizņēmumu atmaksas termiņu vai palielināt neatmaksātā kapitāla summu refinansēšanas vai pārstrukturēšanas dienā.
4. Visas izmaksas, kas Savienībai rodas saistībā ar šajā lēmumā paredzētajām aizņēmuma un aizdevuma darbībām, sedz Tunisija.
5. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 2. un 3. punktā minēto darbību norisi.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.).

6. pants

1. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ un Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Savienības makrofinansiālo palīdzību īsteno saskaņā ar tiešu pārvaldību.
3. Saprašanās memorandā un aizdevuma nolīgumā, par ko jāvienojas ar Tunisijas iestādēm, paredz noteikumus, ar kuriem:
 - a) nodrošina, ka Tunisija regulāri pārbauda, vai no Savienības vispārējā budžeta piešķirtais finansējums tiek pareizi izmantots, veic piemērotus pasākumus pārkāpumu un krāpšanas novēršanai un vajadzības gadījumā uzsāk tiesvedību, lai atgūtu visus izšķērdētos līdzekļus, kas piešķirti saskaņā ar šo lēmumu;
 - b) saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾, Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽⁵⁾ nodrošina Savienības finansiālo interešu aizsardzību, jo īpaši paredzot konkrētus pasākumus, ar kuriem novērš un apkaro krāpšanu, korupciju un jebkurus citus pārkāpumus, kas ietekmē Savienības makrofinansiālo palīdzību;
 - c) nepārprotami pilnvaro Komisiju, tostarp Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai, vai tās pārstāvjus veikt pārbaudes, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas;
 - d) nepārprotami pilnvaro Komisiju un Eiropas Savienības Revīzijas palātu veikt revīzijas Savienības makrofinansiālās palīdzības piešķiršanas laikposmā un pēc tam, tostarp veikt dokumentu revīzijas un revīzijas uz vietas, piemēram, operatīvos novērtējumus; un
 - e) nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja ir konstatēts, ka saistībā ar Savienības makrofinansiālās palīdzības pārvaldību Tunisija ir iesaistījies krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā vai jebkādā citā nelikumīgā darbībā, kas kaitē Savienības finansiālajām interesēm.
4. Savienības makrofinansiālās palīdzības īstenošanas laikā Komisija, veicot operatīvus novērtējumus, uzrauga, vai pareizi darbojas ar šo palīdzību saistītie Tunisijas finanšu noteikumi, administratīvās procedūras un iekšējās un ārējās kontroles mehānismi.

7. pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja tiek izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

8. pants

1. Katru gadu līdz 30. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā lēmuma īstenošanu iepriekšējā gadā, ietverot minētās īstenošanas novērtējumu. Minētajā ziņojumā:

- a) izvērtē Savienības makrofinansālās palīdzības īstenošanā gūtos panākumus;
- b) novērtē Tunisijas ekonomikas stāvokli un perspektīvas, kā arī 3. panta 1. punktā minēto politisko pasākumu īstenošanā gūtos panākumus;
- c) norāda saistību starp saprašanās memorandā izklāstītajiem ekonomikas politikas nosacījumiem, Tunisijas faktisko ekonomisko un fiskālo situāciju un Komisijas lēmumiem izmaksāt Savienības makrofinansālās palīdzības daļas.

2. Ne vēlāk kā divus gadus pēc 1. panta 4. punktā minētā pieejamības laikposma beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *ex post* novērtējuma ziņojumu, kurā izvērtēti izmaksātās Savienības makrofinansālās palīdzības rezultāti un efektivitāte un tas, kādā mērā tā ir veicinājusi palīdzības mērķu sasniegšanu.

9. pants

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS 2014/293/KĀDP

(2014. gada 15. aprīlis)

par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 37. pantu saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 5. un 6. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) 8. panta 3. punktā Padomes Lēmumā 2013/34/KĀDP (2013. gada 17. janvāris) par Eiropas Savienības militāro misiju, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) ⁽¹⁾, ir noteikts, ka sāki izstrādātus noteikumus par trešo valstu dalību paredz nolīgumos, ko noslēdz atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 37. pantam un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantā noteikto procedūru.
- (2) Padome 2014. gada 10. februārī pieņēma lēmumu, ar kuru pilnvaroja sākt sarunas par Līdzdalības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā ("Nolīgums").
- (3) Nolīgums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināts Nolīgums starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali).

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas parakstīt Nolīgumu, lai tas kļūtu saistošs Savienībai.

⁽¹⁾ OV L 14, 18.1.2013., 19. lpp.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2014. gada 15. aprīlī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. ASHTON

TULKOJUMS

NOLĪGUMS

starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali)

EIROPAS SAVIENĪBA ("ES" jeb "Savienība"),

no vienas puses, un

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA,

no otras puses,

turpmāk kopā "Puses",

ŅEMOT VĒRĀ:

- Padomes Lēmumu 2013/34/KĀDP (2013. gada 17. janvāris) par Eiropas Savienības militāro misiju, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) ⁽¹⁾,
- Šveices Konfederācijas Federālā ārlietu departamenta vadītāja 2013. gada 18. septembra vēstuli, kurā piedāvāts ieguldījums Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali), kas attiecas tikai uz civilām spējām,
- Politikas un drošības komitejas Lēmumu EUTM Mali/3/2013 (2013. gada 12. novembris), ar ko pieņem trešo valstu palīdzību Eiropas Savienības militārajā misijā, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) ⁽²⁾,
- Politikas un drošības komitejas Lēmumu EUTM Mali/2/2013 (2013. gada 12. novembris), ar ko izveido Palīdzības sniedzēju komiteju Eiropas Savienības militārajai misijai, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali) ⁽³⁾,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Dalība misijā

1. Šveices Konfederācija pievienojas Lēmumam 2013/34/KĀDP un jebkuram citam lēmumam, ar ko Eiropas Savienības Padome nolemj pagarināt EUTM Mali, saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem un visiem vajadzīgajiem īstenošanas noteikumiem.
2. Šveices Konfederācijas ieguldījums EUTM Mali neskar Savienības lēmumu pieņemšanas autonomiju.
3. Šveices Konfederācija nodrošina, lai tās personāls, kas piedalās EUTM Mali, veiktu savus pienākumus saskaņā ar:
 - Lēmumu 2013/34/KĀDP un jebkādiem iespējamiem tā vēlākiem grozījumiem,
 - misijas plānu,
 - īstenošanas pasākumiem.

⁽¹⁾ OV L 14, 18.1.2013., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 320, 30.11.2013., 33. lpp.

⁽³⁾ OV L 320, 30.11.2013., 31. lpp.

4. Personāls, ko Šveices Konfederācija norīko darbam misijā, veic pienākumus un darbojas vienīgi EUTM Mali interesēs.
5. Šveices Konfederācija laikus informē ES misijas komandieri par visām pārmaiņām attiecībā uz dalību misijā.

2. pants

Spēku statuss

1. Darbam EUTM Mali nosūtītā Šveices Konfederācijas personāla statusu reglamentē 2013. gada 4. aprīlī parakstītais Nolīgums starp Eiropas Savienību un Mali Republiku par Eiropas Savienības militārās misijas, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (EUTM Mali), statusu Mali Republikā ⁽¹⁾ ("Nolīgums par spēku statusu").
2. Neskarot Nolīgumu par spēku statusu, Šveices Konfederācijas personāls, kas piedalās EUTM Mali, paliek tās jurisdikcijā.
3. Šveices Konfederācija ir atbildīga par to prasību izskatīšanu, kuras saistītas ar dalību EUTM Mali un kuras iesniedz tās personāls vai kuras attiecas uz tās personālu. Šveices Konfederācija ir atbildīga par lietu ierosināšanu, jo īpaši par tiesvedības vai disciplināras procedūras sākšanu, pret jebkuru sava personāla locekli saskaņā ar saviem normatīvajiem aktiem.
4. Puses vienojas atteikties no visām prasībām (izņemot līgumiskas prasības) vienai pret otru par bojājumu, kas nodarīts vienai vai otrai Pusei piederošiem vai tās rīcībā esošiem līdzekļiem, vai par šādu līdzekļu zaudējumu vai iznīcināšanu, kas notikusi, pildot pienākumus saistībā ar šajā nolīgumā paredzētajām darbībām, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā.
5. Šveices Konfederācija apņemas nākt klajā ar paziņojumu par atteikšanos no prasībām pret jebkuru valsti, kas piedalās EUTM Mali, un apņemas to darīt, parakstot šo nolīgumu.
6. Savienība apņemas nodrošināt, lai dalībvalstis nāktu klajā ar paziņojumu par atteikšanos no prasībām saistībā ar Šveices Konfederācijas dalību EUTM Mali, un apņemas to darīt, parakstot šo nolīgumu.

3. pants

Klasificēta informācija

Saistībā ar EUTM Mali piemēro Nolīgumu starp Šveices Konfederāciju un Eiropas Savienību par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai ⁽²⁾.

4. pants

Komandķēde

1. Šveices personāls, kas piedalās EUTM Mali, paliek pilnīgā savas valsts iestāžu pakļautībā.
2. Valsts iestādes savu spēku un personāla operatīvo un taktisko vadību un/vai kontroli nodod ES misijas komandierim. ES misijas komandierim ir tiesības deleģēt savas pilnvaras.
3. Misijas ikdienas pārvaldībā Šveices Konfederācijai ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā ES dalībvalstīm, kas piedalās misijā.
4. ES misijas komandieris, konsultējies ar Šveices Konfederāciju, var jebkurā laikā lūgt atsaukt Šveices Konfederācijas ieguldījumu.
5. Šveices Konfederācija ieceļ vecāko pārstāvi, kas EUTM Mali pārstāv tās kontingentu. Vecākais pārstāvis apspriežas ar ES misijas komandieri par visiem jautājumiem, kas skar misiju, un ir atbildīgs par kontingenta ikdienas disciplīnu.

⁽¹⁾ OVL 106, 16.4.2013., 2. lpp.

⁽²⁾ OVL 181, 10.7.2008., 58. lpp.

5. pants

Finanšu aspekti

1. Šveices Konfederācija sedz visas izmaksas, kas saistītas ar tās dalību EUTM Mali.
2. Ja noticis nāves gadījums, gūti ievainojumi, radīti zaudējumi vai noticis kaitējums fiziskām vai juridiskām personām no valsts(-īm), kurā(-ās) īsteno misiju, Šveices Konfederācija, ja ir konstatēta tās atbildība, izmaksā kompensāciju saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Nolīgumā par spēku statusu.
3. Savienība neiekļauj Šveices Konfederāciju EUTM Mali kopējo izmaksu finansēšanā.

6. pants

Nolīguma īstenošanas pasākumi

Attiecīgās Savienības iestādes un attiecīgās Šveices Konfederācijas iestādes noslēdz vienošanos par visiem tehniskiem un administratīviem pasākumiem, kas vajadzīgi šā nolīguma īstenošanai.

7. pants

Neatbilstība

Ja kāda no Pusēm nepilda pienākumus, kas tai paredzēti šajā nolīgumā, otrai Pusei ir tiesības izbeigt šo nolīgumu, par to paziņojot vienu mēnesi iepriekš.

8. pants

Domstarpību izšķiršana

Domstarpības par šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu Puses izšķir ar diplomātiskiem līdzekļiem.

9. pants

Stāšanās spēkā un darbības beigas

1. Šis nolīgums stājas spēkā pirmā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad Puses ir paziņojušas viena otrai par šim nolūkam vajadzīgo iekšējo procedūru pabeigšanu.
2. Šo nolīgumu provizoriski piemēro no tā parakstīšanas dienas.
3. Šis nolīgums paliek spēkā, kamēr Šveices Konfederācija sniedz ieguldījumu misijas darbībā.
4. Katra no Pusēm var izbeigt šo nolīgumu, par to rakstiski paziņojot otrai Pusei. Izbeigšana stājas spēkā pēc trim mēnešiem pēc šāda paziņojuma.

Briselē, divtūkstoš četrpadsmitā gada divdesmit astotajā aprīlī, sagatavots angļu valodā divos eksemplāros.

Eiropas Savienības vārdā –

Šveices Konfederācijas vārdā –

DEKLARĀCIJAS**ES dalībvalstu deklarācija**

Piemērojot Padomes Lēmumu 2013/34/KĀDP (2013. gada 17. janvāris) par Eiropas Savienības militāro misiju, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (*EUTM Mali*), ES dalībvalstis centīsies, ciktāl pieļauj to iekšējās tiesību sistēmas, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret Šveices Konfederāciju to personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja ir zaudēti vai bojāti līdzekļi, kas tām pieder un ko izmanto *EUTM Mali*, ja šāds ievainojums, nāve, zaudējums vai bojājums:

- radies, Šveices Konfederācijas personālam pildot savus pienākumus saistībā ar *EUTM Mali*, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
- radies, izmantojot jebkādus Šveices Konfederācijai piederošus līdzekļus, ja šie līdzekļi tika izmantoti saistībā ar misiju un izņemot gadījumus, kad *EUTM Mali* iesaistītais Šveices Konfederācijas personāls, kas izmanto minētos līdzekļus, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā noteikumu pārkāpumā.

Šveices Konfederācijas deklarācija

Piemērojot Padomes Lēmumu 2013/34/KĀDP (2013. gada 17. janvāris) par Eiropas Savienības militāro misiju, lai palīdzētu Mali bruņoto spēku apmācībā (*EUTM Mali*), Šveices Konfederācija centīsies, ciktāl pieļauj tās iekšējā tiesību sistēma, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret jebkuru citu valsti, kas piedalās *EUTM Mali*, tās personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja ir zaudēti vai bojāti līdzekļi, kas tai pieder un ko izmanto *EUTM Mali*, ja šāds ievainojums, nāve, zaudējums vai bojājums:

- radies, personālam pildot savus pienākumus saistībā ar *EUTM Mali*, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
 - radies, izmantojot jebkādus līdzekļus, kas pieder valstīm, kuras piedalās *EUTM Mali*, ja šie līdzekļi tika izmantoti saistībā ar misiju un izņemot gadījumus, kad *EUTM Mali* personāls, kas izmanto šos līdzekļus, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā noteikumu pārkāpumā.
-

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 535/2014

(2014. gada 20. maijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 20. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
	ZZ	69,9
0709 93 10	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
	ZZ	56,9
	TR	98,1
0805 50 10	ZA	141,8
	ZZ	120,0
	AR	95,6
0808 10 80	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS 2014/294/KĀDP

(2014. gada 20. maijs),

ar ko groza Lēmumu 2013/233/KĀDP par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 28. pantu, 42. panta 4. punktu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2013. gada 22. maijā pieņēma Lēmumu 2013/233/KĀDP ⁽¹⁾ par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*). Lēmums 2013/233/KĀDP zaudē spēku 2015. gada 21. maijā. Tajā noteiktā finanšu atsaucē summa attiecas uz laikposmu no 2013. gada 22. maija līdz 2014. gada 21. maijam.
- (2) Lēmums 2013/233/KĀDP būtu jāgroza, lai laikposmu, uz ko attiecas finanšu atsaucē summa, pagarinātu līdz 2015. gada 21. maijam.
- (3) *EUBAM Libya* tiks īstenota situācijā, kas var pasliktināties un kas varētu kavēt Līguma 21. pantā izklāstīto Savienības ārējās darbības mērķu sasniegšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Lēmumu 2013/233/KĀDP groza šādi:

- 1) lēmuma 11. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Misijas vadītājs nodrošina ES klasificētas informācijas aizsardzību saskaņā ar Padomes Lēmumu 2013/488/ES (2013. gada 23. septembris) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (*).”

(*) OV L 274, 15.10.2013., 1. lpp.”;

- 2) lēmuma 13. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Finanšu atsaucē summa, kas paredzēta ar *EUBAM Libya* saistīto izdevumu segšanai laikposmā no 2013. gada 22. maija līdz 2014. gada 21. maijam ir EUR 30 300 000.

Finanšu atsaucē summa, kas paredzēta ar *EUBAM Libya* saistīto izdevumu segšanai laikposmā no 2014. gada 22. maija līdz 2015. gada 21. maijam ir EUR 26 200 000.”;

- 3) lēmuma 15. panta 1. un 2. punktā atsaucē uz “Lēmumu 2011/292/ES” aizstāj ar atsaucēm uz “Lēmumu 2013/488/ES”.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2013/233/KĀDP (2013. gada 22. maijs) par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*) (OV L 138, 24.5.2013., 15. lpp.).

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 20. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. KYRIAZIS*

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV